

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çevre Eğitimi Özyeterlik Algılarının İncelenmesi

Filiz Zayımoğlu Öztürk, Talip Öztürk* ve Alper Şahin

Ordu Üniversitesi, Türkiye

Alındı: 12.08.2015 - Düzeltildi: 04.11.2015 - Kabul Edildi: 09.11.2015

Özet

Bu çalışmada, Çevre Eğitimi dersi alan ve almayan sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algılarının farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma betimsel tarama modelinde gerçekleştirilmiş olup, araştırmaya Ordu Üniversitesinde öğrenim gören Sınıf Öğretmenliği öğrencilerinden oluşan 49'u kadın ve 23'ü erkek olmak üzere toplam 72 öğretmen adayı katılmıştır. Öğretmen adaylarının 45'i 1. sınıfa, 27'si 2.sınıfa devam etmekte olup, 54 kişi şehirde, 18 kişi ise kırsalda yetişmişlerdir. Veri toplama aracı olarak Özdemir, Vural ve Aydın (2009) tarafından geliştirilen "Çevre Eğitimi Özyeterlik Algı Ölçeği" kullanılmıştır. 5'li likert tipinde toplam 15 maddeden oluşan ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.76 olarak hesaplanmıştır. Araştırma verilerinin analizinde bağımsız gruplar t-testi ve Mann Whitney-U testleri kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, çevre eğitimi dersi alan ve almayan öğrencilerin çevre eğitimi özyeterlik algısı karşılaştırıldığında iki grup arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak dersi alan öğretmen adaylarının puan ortalamalarının dersi almayan öğretmen adaylarından yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca, erkeklerin çevre eğitimi özyeterlik algı puanlarının kadınların özyeterlik algı puanlarından yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının yetiştikleri yerleşim birimine göre ise iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmamakla

*Sorumlu Yazar: Tel.: 452 2265200, Faks: 452 2265246,

E-posta: ozturk_talip@hotmail.com

ISSN: 2146-7811, ©2015 doi:10.17539/aej.49702

beraber kırsalda yetişen öğretmen adaylarının çevre eğitimi özyeterlik algısı şehirde yaşayan öğretmen adaylarına göre daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Çevre Eğitimi, Özyeterlik Algısı, Sınıf Öğretmeni Adayları

Giriş

Evrende canlı cansız varlıklar bir arada yaşamakta ve işlevlerinin devamı için çevreleriyle zorunlu etkileşimde bulunmaktadır. Çevre, insanların ve diğer canlıların yaşamlarını sürdürmeleri için gerekli olan bütün ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri, canlı ve cansız tüm nesnelere ifade edilirken (Gökdayı, 1997), canlıların hayatı boyunca ilişki ve irtibat içerisinde olduğu ortamlar olarak da tanımlanmaktadır (Algül, 2004). Çevre kavramı sade ve basit gibi görünse de içeriğine odaklandığında kompleks bir yapıya sahip olduğu görülmektedir. Çevre, insanların ve diğer canlı varlıkların yaşamları boyunca bütüncül ve lokal olarak dahil oldukları fiziksel, biyolojik, kimyasal veya toplumsal etkenlerin bütünüyle bir araya gelerek doğrudan veya dolaylı olarak karşılıklı etkilenmesi sürecini kapsar (Sungurtekin, 2001; Şimşekli, 2005: 20; Gökdayı, 1997:21).

Fen ve sosyal bilimlerin bir araya gelerek oluşturdukları özgün bilim dalı (Uzunoğlu, 1996:7) olan çevre eğitiminin disiplinler arası bir çalışma alanı olarak (Gönençgil, 2011), hem bilişsel hem de duyuşsal alana ilişkin amaçları bulunmaktadır. Bilişsel alandaki amaçları, kişileri daha çevre okur-yazarı yapmaya yönelirken, duyuşsal alandaki amaçları ise çevreye ve çevre sorunlarına ilişkin değer ve tutumlara yönelmektedir.

1977 yılında Tiflis'te yapılan çevre eğitimi ile ilgili devletlerarası konferans *çevre eğitiminin* eğitim süreçleri içinde yerini alması için bir dönüm noktası olmuştur (Gönençgil, 2011). Tiflis Bildirisinde alınan kararlar gereği çevre eğitimi, mevcut eğitim programlarına eklenecek fazladan bir konu olmamalı, yaşları ne olursa olsun tüm öğrencilere yönelik programlara yerleştirilmelidir. Konusu bütün formal ve informal programlara nüfuz etmeli ve aynı sürekli organik sürecin bir parçası olmalıdır. Esas amaç, çok disiplinli ve bilimsel disiplinlerin önceden koordinasyonu yoluyla bir eğitim ya da en azından insanların karar alma sürecine katılabilmelerini sağlayacak şekilde yetiştirilmeleridir (Doğan,1997). Çevre eğitiminde; bireylere yaşam alanlarımızın korunmasının gereği, dikkatli kullanılması konusunda bir farkındalık oluşturularak bunu yaparken niçin yaptığımızı nedenleriyle ve bulgularıyla verilerek ilgi çekmesi sağlanmalıdır (Deniş ve Genç, 2007: 21).

Toplumun bilinçlenmesi için herkesin ortak olarak geçtiği, okullarda bu eğitimi verecek olan öğretmenlerin yeterlik düzeyleri geleceği oluşturacak öğrencilerin bir sorumluluk, bilinç kazanmasında önemli bir yer tutacaktır. İşte bu noktada bu eğitimi verebilecek nitelikte ve yeterlikte öğretmen yetiştirmenin önemi ortaya çıkmaktadır (Altın, 2001). Yeterlik kavramı bir işi görevi yerine getirirken gerekli donanım ve özelliğe sahip olunmasıdır (Şahin, 2004: 26). Yeterliğin yanı sıra bireyin kendinin farkında olması eğitimde önemli bir unsurdur. Bu duruma özyeterlik denilmektedir. Özyeterlik, bireylerin olası durumlar ile başa çıkabilmek için gerekli olan eylemleri ne kadar iyi yapabildiklerine ilişkin inançlarını ifade eden bir kavram olarak tanımlanmaktadır (Bandura, 1997). Birey aynı zamanda arzu ettiği hedeflere ulaşabilmek için gereken yeteneklere aktarılabilen inançlara da sahip olmalıdır (Sağlam, 2007). Özyeterlik, bireyin doğru ya da yanlış etkinlikler yapma davranışını etkilemektedir. Aynı zamanda bireyin bir sorun ile karşılaştığında sorunu çözmek için ne kadar emek göstereceği ve kararlı olacağına da olacağına da belirtisidir (Alabay, 2006).

Dünyada teknolojinin hızla gelişmesi, doğal kaynakların bilinçsizce kullanılması, bulunduğumuz ortama fayda sağlamakla beraber ciddi zararlar vermektedir. “Kontrolsüz güç, güç değildir” sözü dikkate alındığında teknolojinin gelişimi, yaşam şartları ile doğayı işleme kapasitesi belli bir dengede sürdürülmelidir. Çevre eğitimi bunların metodolojik olarak nasıl yapılacağına dair bilinç kazandırmayı amaçlamaktadır (Uzunoğlu, 1996). Toplumun bilinçlenmesi için herkesin ortak olarak geçtiği kurumlar olan okullarda bu eğitimi verecek olan öğretmenlerin yeterlik düzeyleri geleceği oluşturacak öğrencilerin bir sorumluluk, bilinç kazanmasında önemli bir yer tutacaktır. Bunun içinde Öğretmen yetiştirme programlarında çevre eğitimine yer verilmesinin çok yararlı olacağı belirtilmektedir (Akt. Deniz ve Genç, 2007: 21).

Bu bağlamda araştırmanın temel amacı, sınıf öğretmen adaylarının çevre eğitimine yönelik özyeterlik düzeylerinin incelenmesidir. Bu doğrultuda, sınıf öğretmeni adaylarının pedagojik yeterliklerinden ziyade çevre eğitimi dersinin konu alanına ilişkin özyeterlikleri ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu çalışmada tüm canlıların yaşadığı çevreyi inşa eden, şekillendiren, beşeri etkenlerin kontrollü, bilinçli kullanılarak gelecekteki dünyaya saygı duyularak, yaşanılabilir, kalite standardı yüksek bir miras olarak bırakılmasının gerekçesini insanlara kavratmak için bu görevde büyük etken olan geleceğin sınıf öğretmenlerinin çevre eğitimiyle ilgili özyeterlik algıları saptanmak istenmektedir. Bu noktadan hareketle araştırmanın alt problemleri aşağıdaki gibi oluşturulmuştur.

1. Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algısı puanları çevre eğitimi dersi alan öğretmen adayları ile almayan öğretmen adayları arasında anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

2. Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algısı puanları cinsiyetlere göre farklılık göstermekte midir?

3. Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin özyeterlik algısı puanları öğretmen adaylarının geçmişte yaşadıkları yerleşim türüne göre farklılık göstermekte midir?

4. Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algı ölçeğinin alt boyutlarının puan ortalamaları; öğretmen adaylarının üniversitede çevre eğitimini alıp almama durumuna göre farklılık göstermekte midir?

5. Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algı ölçeğinin alt boyutlarının puan ortalamaları; öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre farklılık göstermekte midir?

6. Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algı ölçeğinin alt boyutlarına ait puan ortalamaları; öğrencilerin yetiştikleri yerleşim türüne göre farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Yapılan araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Betimlemeli çalışmalar genelde verilen bir durumu ortaya koymak, belirli kriterler doğrultusunda değerlendirmeler yapmak ve olaylar arasında olası ilişkileri ortaya çıkarmak için yürütülür. Bu tür araştırmalarda asıl amaç incelenen durumu etraflıca tanımlamak ve açıklamaktır (Çepni, 2007). Çalışma grubunun belirlenmesinde öncelikle çalışılacak konu kapsamında ilköğretim 1.- 4. sınıfların öğretim programları incelenmiş ve çevre ile ilgili konuların hayat bilgisi, fen ve teknoloji ve sosyal bilgiler derslerinde yer aldığı saptanmıştır. Bu seviyedeki öğrencilerin öğrenmelerinden sorumlu olan kişiler yani sınıf öğretmeni adayları ile birlikte çalışmanın uygun olacağına karar verilmiştir. Bu bağlamda çalışma grubu, Ordu Üniversitesi Eğitim Fakültesi, İlköğretim Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalında 2014-2015 eğitim öğretim yılında öğrenim gören öğretmen adaylarından oluşmaktadır. Araştırmaya 49'u kadın ve 23'ü erkek olmak üzere toplam 72 öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının 45'i 1. sınıfa, 27'si 2.sınıfa devam etmektedir. 54 kişi şehirde yetişmiş, 18 kişi ise kırsalda yetişmişlerdir.

Örneklem grubuyla ilgili betimsel istatistikler tablo 1'de gösterilmektedir.

Tablo 1. Katılımcıların kişisel bilgileri

Kişisel Bilgiler		Frekans (f)	Yüzde (%)
Sınıf	1	45	62.5
	2	27	37.5
Cinsiyet	Kadın	49	68.1
	Erkek	23	31.9
Yetiştigi Yerleşim Türü	Şehir	54	75
	Kırsal	18	25
Çevre Eğitimi Dersi	Aldı	27	37.5
	Almadı	45	62.5
Toplam		72	100

Araştırmada kullanılan veri toplama aracı iki bölümden oluşmaktadır. 1. bölüm araştırmacı tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu (Ek-1)” öğretmen adaylarının özellikleri hakkında bilgi toplamak amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Bu bölümde öğretmen adayının sınıf düzeyi, cinsiyeti, yetiştiği yerleşim türü, üniversitede çevreyle ilgili ders alma-almama durumu ile ilgili toplam 4 sorudan oluşmaktadır. 2. bölümde ise Özdemir, Aydın, Akar Vural, (2009) tarafından geliştirilen “Çevre Eğitimi Özyeterlik Algı Ölçeği (Ek-1)” kullanılmıştır. Ölçek 5’li likert tipinde (tamamen katılıyorum, katılıyorum, biraz katılıyorum, katılmıyorum, hiç katılmıyorum) toplam 15 maddeden oluşan ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0.76 olup, toplam varyansın %61.8’ini açıklamaktadır. Ölçekte 4 alt boyut bulunmaktadır. Bu alt boyutlar ve madde numaraları şöyledir;

1. Akademik Yetkinlik Algısı (1., 3., 4., 5., 7. ve 10. maddeler)
2. Sorumluluk Algısı (8., 13. ve 14. maddeler)
3. Öğretici Yetkinlik Algısı (2., 11. ve 15. maddeler)
4. Yönlendirebilme Algısı (6., 9. ve 12. maddeler)

Ölçekte alınabilecek en yüksek puan 75 en düşük puan ise 15’tir. Yüksek puan yüksek özyeterlik inancını, düşük puan ise düşük özyeterlik inancını göstermektedir. Araştırmada uygulanan istatistiksel süreç örneklem üzerinden genellemelere gidilerek ulaşılabilir evren değere varılmıştır. Uygulama çevre eğitime yönelik özyeterlik algısı ölçeği ile ilgili analizler SPSS 18 istatistik programı yardımıyla elde edilmiştir. Öğretmen adaylarının çevre eğitime yönelik özyeterlik algılarını belirlemek amacıyla yapılan araştırmada öncelikle negatif cümlelerde maddelerin tersine çevrilmiş puanları dikkate alınarak “Çevresel Eğitimi Özyeterlik Algı Ölçeği” puanları hesaplanmış ve daha sonra elde ettikleri puanların aritmetik ortalama ve standart sapmaları hesaplanmıştır. Elde edilen aritmetik ortalamalar her bir alt ölçekte madde sayısına bölünerek 1 ve 5 arasında değerler elde

edilmiş ve 5'li derecelendirme ölçeğinde denk geldiği aralığa göre yorumlanmıştır. Öğretmen adaylarının çevresel eğitimi özyeterlik algı düzeyleri puanlarında araştırmada ele alınan değişkenler açısından anlamlı farklılıklar olup olmadığını incelemek amacıyla varyansların parametrik olduğu durumlar için ikili karşılaştırmalarda bağımsız gruplar t testi, parametrik olmadığı durumlar için ikili karşılaştırmalarda Mann Whitney U testleri uygulanmıştır.

Bulgular

Bu bölümde araştırmanın alt problemleri çözümlenmeye çalışılmıştır.

Birinci Alt Probleme İlgili Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi, “sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algısı puanları çevre eğitimi dersi alan öğretmen adayları ile almayan öğretmen adayları arasında anlamlı bir farklılık göstermekte midir?” şeklinde ifade edilmiştir. Çevre eğitimi dersi alan ve almayan öğretmen adaylarına ilişkin karşılaştırmalar tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2. Çevre eğitimi dersi alan ve almayan katılımcıların bağımsız t-testi sonuçları

Ders Alma Durumu	N	X	SS	sd	T	*p
Aldı	27	52.293	6.461	70	1.118	.634
Almadı	45	49.374	6.287			

*p≤0.05

Çevre eğitimi dersi alan ve almayan öğretmen adaylarının bağımsız t-testi sonuçlarına bakıldığında aralarında anlamlı bir fark bulunmadığı görülmektedir [t(70)= 1.118, p>.05.]. Çevre eğitimi dersi alan öğretmen adaylarının “Çevre eğitimi Özyeterlik Algı Ölçeği”nden aldıkları puanların ortalamalarının (X=52.293), bu dersi henüz almayan öğretmen adaylarına (X=49.374) oranla biraz daha yüksek olduğu görülmektedir.

İkinci Alt Probleme İlgili Bulgular ve Yorum

Araştırmanın ikinci alt problemi, “Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algısı puanları cinsiyetlere göre farklılık göstermekte midir?” şeklinde belirtilmiştir. Cinsiyetlere göre alınan istatistiksel veriler tablo 3’te sunulmaktadır.

Tablo 3. Katılımcıların cinsiyetlerine göre bağımsız t-testi sonuçları

Cinsiyetler	N	X	SS	Sd	T	*p
Kadın	49	49.134	6.95	70	-1.101	.275
Erkek	23	51.472	5.219			

*p≤0.05

Çevre eğitimi özyeterlik algı ölçeğinin cinsiyetlere göre puan ortalamaya işleminin istatistiksel bölümü bağımsız t-testi ile yapılmış olup, bu değişken açısından aralarında anlamlı bir fark bulunmamaktadır, [t(70)= -1.101, p>.05.]. Yapılan araştırmada sınıf öğretmenleri adaylarının çevre eğitimi özyeterlik algı ölçeğinden aldıkları puanların ortalamalarından elde edilen verilere göre; erkeklerin puan ortalamalarının (\bar{X} =51.472), kadınların puan ortalamalarına (\bar{X} = 49.134) göre özyeterlik algısının biraz daha yüksek olduğu görülmektedir.

Üçüncü Alt Problemlerle İlgili Bulgular ve Yorum

Araştırmanın üçüncü alt problemi, “Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin özyeterlik algısı puanları öğretmen adaylarının geçmişte yaşadıkları yerleşim türüne göre farklılık göstermekte midir?” şeklinde belirtilmiştir. Yerleşim türüne göre alınan istatistiksel veriler tablo 4’te sunulmaktadır.

Tablo 4. Katılımcıların yerleşim türüne göre bağımsız t-testi sonuçları

Yerleşim Türü	N	X	SS	Sd	T	*p
Kırsal	18	51.944	6.681	70	1.117	.268
Şehir	54	49.981	6.382			

*p≤.0.05

Çevre eğitimi özyeterlik algı ölçeğinin öğretmen adaylarının yetiştiği yerleşim türüne göre puan ortalamaya işlemlerinde bağımsız t-testi kullanılmıştır. İstatistiklere göre bu değişkenlere açısından anlamlı bir farklılık göstermemektedir, [t(70)= 1.117, p>.05.] Kırsalda yetişen öğretmen adaylarının çevre eğitimine yönelik özyeterlik algı puan ortalaması (\bar{X} =51.944), şehirde yetişen grubun, puan ortalamasına (\bar{X} =49.981) göre biraz daha yüksek olduğu görülmektedir.

Dördüncü Alt Problemlerle İlgili Bulgular ve Yorum

Araştırmanın dördüncü alt problemi, “Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algı ölçeğinin alt boyutlarının puan ortalamaları; öğretmen adaylarının üniversitede çevre eğitimini alıp almama durumuna göre farklılık göstermekte midir?” şeklinde belirtilmiştir. Ölçme aracının alt boyutlarına göre çevre eğitimi alıp almama durumlarına ilişkin alınan istatistiksel veriler tablo 5’te sunulmaktadır.

Tablo 5. Çevre eğitimi dersi alan ve almayan katılımcıların alt boyutlara göre mann whitney u-testi sonuçları

Alt Boyutlar	Çevre Eğitimi Dersi	N	X	SS	sd	U	*p																																
Akademik Yetkinlik Algısı	Aldı	27	19.333	3.99	70	386.5	.10																																
	Almadı	45	17.572	2.87				Sorumluluk Algısı	Aldı	27	10.961	2.764	70	558	.566	Almadı	45	10.687	2.531	Öğretici Yetkinlik Algısı	Aldı	27	11.963	1.826	70	602	.948	Almadı	45	12.135	1.982	Yönlendirebilme Algısı	Aldı	27	10.03	2.42	70	410	.20
Sorumluluk Algısı	Aldı	27	10.961	2.764	70	558	.566																																
	Almadı	45	10.687	2.531				Öğretici Yetkinlik Algısı	Aldı	27	11.963	1.826	70	602	.948	Almadı	45	12.135	1.982	Yönlendirebilme Algısı	Aldı	27	10.03	2.42	70	410	.20	Almadı	45	8.971	2.26								
Öğretici Yetkinlik Algısı	Aldı	27	11.963	1.826	70	602	.948																																
	Almadı	45	12.135	1.982				Yönlendirebilme Algısı	Aldı	27	10.03	2.42	70	410	.20	Almadı	45	8.971	2.26																				
Yönlendirebilme Algısı	Aldı	27	10.03	2.42	70	410	.20																																
	Almadı	45	8.971	2.26																																			

*p≤0.05

Çalışma grubunun ölçme aracının alt boyutlarına göre çevre özyeterlik algıları arasındaki ilişki Mann Whitney U-testi ile yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre “akademik yetkinlik algısı” [u(70)=386.5, p>.05], “sorumluluk algısı” [u(70)=558.5, p>.05], “öğretici yetkinlik algısı” [u(70)=602,p>.05] ve “yönlendirebilme algısı” [u(70)=410, p>.05] alt boyutlarıyla çevre dersini alan ve almayan öğrenci grupları arasında anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir.

Beşinci Alt Problemlerle İlgili Bulgular ve Yorum

Araştırmanın beşinci alt problemi, “Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algı ölçeğinin alt boyutlarının puan ortalamaları; öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre farklılık göstermekte midir?” şeklinde belirtilmiştir. Katılımcıların cinsiyetlerine göre çevre özyeterlik algılarına ilişkin alınan istatistiksel veriler tablo 6’da sunulmaktadır.

Tablo 6. Ölçme aracı alt boyutları puanlarının katılımcıların cinsiyetlerine göre bağımsız t-testi ve mann whitney u-testi sonuçları

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	X	SS	sd	t* u**	* p																																
Akademik Yetkinlik Algısı	Kadın	49	17.81	3.53	70	-	.129																																
	Erkek	23	19.132	3.01				Sorumluluk Algısı	Kadın	49	10.854	2.64	70	.309*	.759	Erkek	23	10.658	2.58	Öğretici Yetkinlik Algısı	Kadın	49	11.934	2.07	70	533**	.74	Erkek	23	12.345	1.52	Yönlendirebilme Algısı	Kadın	49	9.286	2.45	70	495**	.403
Sorumluluk Algısı	Kadın	49	10.854	2.64	70	.309*	.759																																
	Erkek	23	10.658	2.58				Öğretici Yetkinlik Algısı	Kadın	49	11.934	2.07	70	533**	.74	Erkek	23	12.345	1.52	Yönlendirebilme Algısı	Kadın	49	9.286	2.45	70	495**	.403	Erkek	23	9.567	2.17								
Öğretici Yetkinlik Algısı	Kadın	49	11.934	2.07	70	533**	.74																																
	Erkek	23	12.345	1.52				Yönlendirebilme Algısı	Kadın	49	9.286	2.45	70	495**	.403	Erkek	23	9.567	2.17																				
Yönlendirebilme Algısı	Kadın	49	9.286	2.45	70	495**	.403																																
	Erkek	23	9.567	2.17																																			

*p≤0.05

Öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre çevre özyeterlik algıları arasındaki ilişkinin hesaplanmasında bağımsız t-testi ile Mann Whitney u-testi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre “akademik yetkinlik algısı” [t(70)= -1.536, p> .05], “sorumluluk algısı” [u(70)= .309, p>.05], “öğretici yetkinlik algısı” [u(70)= 533, p>.05] ve “yönlendirebilme algısı”[u(70)= 495, p>.05] alt boyutları cinsiyetlere göre anlamlı bir fark göstermemektedir.

Altıncı Alt Problemlerle İlgili Bulgular ve Yorum

Araştırmanın altıncı alt problemi, “Sınıf öğretmeni adaylarının özyeterlik algı ölçeğinin alt boyutlarına ait puan ortalamaları; öğrencilerin yetiştikleri yerleşim türüne göre farklılık göstermekte midir?” şeklinde belirtilmiştir. Katılımcıların yetiştikleri yerleşim türüne göre çevre özyeterlik algılarına ilişkin alınan istatistiksel veriler tablo 7’de sunulmaktadır.

Tablo 7. Ölçme aracı alt boyutları puanlarının katılımcıların yerleşim türüne göre bağımsız t-testi ve mann whitney u-testi sonuçları

Alt boyutlar	Yerleşim türü	N	X	SS	sd	t* u**	*p
Akademik Yetkinlik Algısı	Şehir	54	18	3.667	70	1.011*	.313
	Kırsal	18	18.944	2.48			
Sorumluluk Algısı	Şehir	54	10.814	2.48	70	482**	.958
	Kırsal	18	10.722	3.04			
Öğretici Yetkinlik Algısı	Şehir	54	11.87	1.97	70	363.5**	.103
	Kırsal	18	12.666	1.64			
Yönlendirebilme Algısı	Şehir	54	9.296	2.29	70	435**	.502
	Kırsal	18	9.611	2.59			

*p<.05

Tablo 7 incelendiğinde “akademik yetkinlik algısı” [t(70)= 1.011, p>.05], “sorumluluk algısı” [u(70)= 482, p>.05], “öğretici yetkinlik algısı” [u(70)= 363.5, p>.05] ve “yönlendirebilme algısı”[u(70)= 435, p>.05] alt boyutlarının öğrencilerin yerleşim yeri ile arasında anlamlı bir fark bulunmadığı görülmektedir. Kırsalda yaşayan öğretmen adaylarının şehirde yaşayan gruba göre çok az bir farkla özyeterlik algısının yüksek olduğu görülmektedir.

Tartışma ve Yorum

Yapılan araştırmada öğretmen adaylarının çevre eğitimi özyeterlik algılarının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Buna göre öğretmen adaylarının çevre eğitimine yönelik yeterliklerinin farkında olduğu söylenebilir. Kahyaoğlu (2011)’nin araştırma bulgularında da

öğretmen adaylarının çevre eğitimi özyeterlik algılarının orta düzeyde olduğu sonucuna ulaşmış olup, bulgular bu araştırmayı destekler niteliktedir. Gibson ve Dembo (1984), özyeterlik algıları yüksek olan öğretmenlerin, sınıf içinde daha istekli olduklarını, zamanını daha iyi planladığı ve daha uzun süre çalışabildiğini belirtmektedir (Akt: Özdemir, Vural ve Aydın, 2009: 2). Buna göre öğretmen adaylarının çevre eğitimi özyeterlik düzeylerinin orta düzeyde tespit edilmiş olması, bu konunun geliştirilmesi gerektiği hususunu vurgulamaktadır. Gardner (2009), çevre özyeterlik seviyelerinin düşük olmasının nedeninin, öğretmen eğitimi programlarındaki ilgili derslerin çevre eğitimi konuları ile yeterince ilişkilendirilememesinden kaynaklanabileceğini ifade etmektedir. Bu araştırmada, çevre eğitimi alan ve almayan öğretmen adaylarının arasında anlamlı bir fark olmamakla birlikte, çevre eğitimi dersini alan öğretmen adaylarının ölçekten aldıkları puan ortalamalarının, çevre eğitimi dersi almayan öğretmen adaylarının ölçekten aldıkları puan ortalamalarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir.

Çalışma ile ilgili literatür tarandığında Aydın (2008)'ın çalışmasında çevre eğitimi dersi alan ve almayan öğrenci grupları arasında anlamlı bir fark bulunmayıp; çevre eğitimi dersini alan öğretmen adaylarının ölçekten aldıkları puan ortalamasının çevre eğitimi almayan öğretmen adaylarına göre biraz daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda araştırma sonuçlarının birbirini desteklediği görülmektedir.

Yapılan araştırmada katılımcıların özyeterlik algı puan ortalamalarının cinsiyetlere göre anlamlı bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmış ancak katılımcıların özyeterlik algılarında, erkeklerin lehine bir sonuca ulaşılmıştır. Literatürde bu bulguyu destekleyen çalışmalar bulunmaktadır. Kahyaoğlu (2011)'nin yaptığı araştırmada çevre eğitimi özyeterlik algısında cinsiyetler arası anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmış bununla birlikte kadınların puan ortalamalarının erkeklerden daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Gökmen, Ekici ve Öztürk (2011)'ün, Biyoloji öğretmen adaylarının çevre eğitimine yönelik özyeterlik algılarını incelemek üzere yaptığı çalışmada da erkekler lehine bir bulguya ulaşılmıştır, cinsiyetler arasında ise anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Bir diğer çalışma da Fen Bilgisi öğretmen adaylarının fen ve teknoloji okuryazarlığı ile ilgili özyeterlik algılarının incelenmiş, erkeklerin özyeterlik puan ortalamaları kadınların puan ortalamalarından biraz daha yüksek olduğu belirlenmiş ancak cinsiyetler arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Saracaloğlu, Yenice ve Özden, 2013). Bir diğer çalışma da ise Ortaöğretim öğretmenlerinin özyeterlik algıları incelenmiş ve cinsiyetler arasında anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Üstüner ve diğ.,2009). Bu araştırmalara karşın

Rehber Öğretmen adaylarının özel eğitimde psikolojik danışma ve rehberliğe ilişkin özyeterlik algıları üzerine yapılan bir araştırma da özyeterlik algı puanları erkeklerin lehine olmakla beraber cinsiyetler arasında da anlamlı bir fark bulunmuştur (Yüksel ve diğ., 2012). Söz konusu çalışmaların ortaya koyduğu sonuçlar bu araştırma sonucunu desteklemesi bakımından önemli görülmektedir.

Sonuçlar

Ordu Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda yapılan bu çalışmaya 72 kişi katılmıştır. 72 kişinin 49 (%68.1)'u kadın, 23 (%31.9)'ü erkektir. Sınıflara göre dağılımı ise 45 (%62.5) kişi 1. sınıfa, 27 (%37.5) kişi 2. sınıfta öğrenimine devam etmektedir. Katılımcıların yetiştikleri yerleşim birimine göre dağılımı ise 54 (%75)'ü şehirde 18 (%25)'i ise kırsalda ikamet etmişlerdir.

Çevre dersi alan ve almayan öğrencilerin çevre eğitimi özyeterlik algısı karşılaştırıldığında gruplara göre dağılımın parametrik olması nedeniyle bağımsız gruplar t-testi kullanılmıştır. Bu iki grup arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak dersi alan öğretmen adaylarının puan ortalamalarının dersi almayan öğretmen adaylarından yüksek olduğu görülmüştür. Ölçeğin puan ortalamasının cinsiyete göre sonuçları ise: Erkeklerin çevre eğitimi özyeterlik algı puanlarının, kadınların özyeterlik algı puanlarından yüksek olduğu belirlenmiştir. Ölçekle araştırılan diğer bir problem ise: Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin yetiştikleri yerleşim birimine göre çevre eğitimi özyeterlik algısının belirlenmesidir. Burada elde edilen verilere göre ise iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmama beraber kırsalda yetişen öğretmen adaylarının çevre eğitimi özyeterlik algısı şehirde yaşayan öğretmen adaylarına göre biraz daha yüksektir.

Bağımsız değişkenler ile ölçeğin alt boyutlarından alınan puanların durumu incelendiğinde: Çevre eğitimi dersi alan ve almayan sınıf öğretmeni adaylarının karşılaştırılmasında çevre eğitimi alan adayların “akademik yetkinlik algısı”, “sorumluluk algısı” ve “yönlendirebilme algısı” puan ortalamalarının, çevre dersi almayan adaylara göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Bununla beraber çevre eğitimi alan adayların “öğretici yetkinlik algısı” puanının çevre eğitimi dersi almayan adaylara göre yüksek olması beklenirken bunun tersi bir sonuçla karşılaşmıştır. Bu bulgudan hareketle, çevre eğitimi dersinin lisans öğrencilerinin çevreye ilişkin akademik yetkinlik algısı üzerinde olumlu etkisinin olduğu; sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin hem kendisini hem de ileride öğrencilerini nasıl yönlendirebileceğine ilişkin çevreye karşı sorumluluk davranışları algısının gelişerek bilinçlenme sağladığı öngörülmektedir. Bir öğretici

olarak yetkinlik algısı, çevre eğitimi dersi alan öğrencilerin lehine gelişmesi beklenen ancak geliştirilemeyen beceri olarak ifade edilebilir. Bu sonuca bakarak çevre eğitimi dersinin çevre eğitimine yönelik özyeterlik inançlarında etkisi olduğu ve bu dersin sınıf öğretmenliği öğrencilerine etkin bir şekilde verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Ölçeğin alt boyutlarının cinsiyetlere göre analizi yapıldığında akademik özyeterlik, öğretici yetkinlik, yönlendirebilme algısı alt boyutları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Sorumluluk yetkinlik algısı boyutuyla ilgili olarak cinsiyetlere göre anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Erkeklerin akademik yetkinlik, öğretici yetkinlik ve yönlendirebilme algısı boyutlarında, kadınlara göre puan ortalamalarının daha yüksek olduğu bulunmuştur. Sorumluluk algısı boyutunda ise kadınların puan ortalamalarının, erkeklerden yüksek olduğu görülmüştür.

Alt boyutların öğretmen adaylarının yetiştikleri yerleşim birimine göre farklılık gösterip göstermediği incelendiğinde; akademik yetkinlik algısı alt boyutuyla ilgili olarak yerleşim biriminin türüne göre anlamlı bir fark göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Sorumluluk, öğretici yetkinlik ve yönlendirebilme alt boyutlarında da öğretmen adaylarının yerleşim birimine göre algılarında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Öneriler

Araştırma sonucuna göre şu önerilerde bulunulabilir:

1. Çevre eğitimi verecek öğretmenlerin tam anlamıyla bir çevre bilincine sahip olması gerekmektedir. Bu yönde öğretmenlerin eğitim gördükleri üniversitelerde çevre eğitimi üzerinde durulmalıdır.

2. Çevre eğitimi alan öğretmen adaylarının özyeterlik düzeyleri daha yüksek olması nedeniyle verilecek olan çevre eğitimi derslerinin daha etkili, uygulamaya dönük ve ders saati sürelerinin yeterli olması sağlanabilir.

3. Öğretmen adaylarının çevre eğitime yönelik özyeterlik inançları yükseltmeyi bir beceri haline getirebilmeleri, üniversite öğretim elemanlarının da bu konuda gösterecekleri performansa bağlıdır. Dolayısıyla, eğitim fakültelerinde bu konu üzerinde önemle üzerinde durulmalı, çevre eğitimi ile ilgili derslere giren öğretim elemanlarının öz yeterliğini yükseltici yöntemler izlemesi ve bu konuda gerekli çalışmalar yapması önerilmektedir.

4. Çevre eğitimi ile ilgili dersler teorikte kalmamalı, uygulamaya dönük gerçekleştirilmelidir. Yılmaz ve Gültekin (2012)'in çalışmasında öğretmen adaylarının çevre eğitiminde

uygulamalara yer verilmesi gerektiğini vurgulamaları bu öneriyi desteklemektedir.

Kaynaklar

- Alabay, E. (2006). İlköğretim Okulöncesi Öğretmen Adaylarının Fen ile İlgili Özyeterlik İnanç Düzeylerinin İncelenmesi. *EDU 7*, 2(1),
URL:<http://journal.yeditepe.edu.tr/index.php/edu7/article/view/18> adresinden 22.11.2014 tarihinde alınmıştır.
- Algül, E. (2004). *Çevre Sorununda Çağdaş Yaklaşım ve Stratejiler 1*. URL: <http://evrenselgercekler.blogcu.com/cevre-sorununda-cagdas-yaklasim-ve-stratejiler1/1980208>.adresinden 22.11.2014 tarihinde alınmıştır.
- Altın, M. (2001). *Biyoloji Öğretmeni Adaylarında Çevre Eğitimi*.Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Aydın, N. (2008). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının ve Öğretmenlerinin Çevre Eğitimine Yönelik Özyeterlik İnançları Üzerine Sınıf Düzeyi, Kıdem ve Değer Yönelimlerinin Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The Exercise of Control*. NewYork: W.H. Freemanand Company.
- Çepni, S. (2007). *Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş*. (3.baskı) Trabzon: Celepler.
- Deniş, H. ve Genç, H. (2007). Çevre Bilimi Dersi Alan ve Almayan Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Çevreye İlişkin Tutumları ve Çevre Bilimi Dersindeki Başarılarının Karşılaştırılması. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(13), 20-26.
- Doğan, M. (1997). *Tiflis Konferansı Nihai Raporu*.Ulusal Çevre ve Eylem Planı: Eğitim ve Katılım.
- Gardner, C.C. (2009). *Self-Efficacy in Environmental Education: Experiences of Elementary Education Preservice Teachers*, Unpublished doctoral dissertation, University of South Carolina.
- Gibson, S., Dembo, M.H. (1984). Teacher efficacy: a construct validation, *Journal of Educational Psychology*, 76, 569-582.
- Gökdayı, İ. (1997). *Çevrenin Geleceği Yaklaşımlar ve Politikalar*. Ankara: Türkiye Çevre Vakfı.
- Gökmen, A., Ekici, G. ve Öztürk, G. (2011). Biyoloji Öğretmen Adaylarının Çevre Eğitimine Yönelik Özyeterlilik Algılarının İncelenmesi Üzerine Bir Çalışma.X. *Ulusal Fen ve Matematik Eğitimi Kongresi*, Niğde Üniversitesi, Niğde

URL:http://kongre.nigde.edu.tr/xufbmek/dosyalar/tam_metin/pdf/2470-30_05_2012-21_56_31.pdf adresinden 22.11.2014 tarihinde alınmıştır.

- Gönençgil, B. (2011). *Uluslararası süreçler çerçevesinde çevre eğitimi*,
URL:http://www.xntrev1oa8j.org.tr/turcevCMS_V2/files/files/8_BarbarosGonencgil_UluslararasıSureclerCercevesindeCevreEgitimi.pdf.adresinden 22.11.2014 tarihinde alınmıştır.
- Kahyaoğlu, M. (2011). Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri İle Çevre Eğitimi Öz-Yeterlikleri Arasındaki İlişki. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 67-82.
- Özdemir, A., Aydın, N. ve Akar Vural, R. (2009). Çevre Eğitimi Özyeterlik Algısı Üzerine Bir Ölçek Geliştirme Çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26
URL:<http://www.befjournal.com.tr/index.php/dergi/article/view/247/213>adresinden 15.10. 2014 tarihinde alınmıştır.
- Sağlam, F. (2007). *İlköğretim Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin Derslerinde Bilgi Teknolojisi Kaynaklarından Yararlanma Özyeterlikleri ve Etki Algularının Değerlendirilmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi.
- Saracaloğlu, A.S., Yenice, N. ve Özden, B. (2013). Relationship between Self Efficacy Perceptions towards Science and Technology Literacy With Attitudes towards Science of Science Teachers'. *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education*, 2(1), 58-69.
- Sungurtekin, Ş. (2001). "Uygulamalı Çevre Eğitimi Projesi" Kapsamında Ana ve İlköğretim Okullarında "Müzik Yoluyla Çevre Eğitimi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 167-178
- Şahin, A.E. (2004). Öğretmen Yeterliklerinin Belirlenmesi. *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, 58.
URL:http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/Bilim_Dergisi/sayi58/sahin.htm adresinden 20.11.2014 tarihinde alınmıştır.
- Şimşekli, Ö. (Ed.) (2005). *Çevre Bilimi*. İstanbul: Lisans.
- Uzunoglu, S. (1996). Çevre Eğitiminin Amaçları, Uğraşı Alanları ve Sorunları, *Ekoloji*, 21, 7-12.
- Üstüner, M., Demirtaş, H., Cömert, M. ve Özer, N. (2009). Ortaöğretim Öğretmenlerinin Öz-Yeterlik Algıları. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 9(17), 1-16.
- Yılmaz, F. ve Gültekin, M. (2012). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çevre Sorunları Bağlamında Öğrenim Gördükleri Programa

İlişkin Görüşleri. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18, 120-132

Yüksel, K., Diken, İ.H., Aksoy, V. ve Karaaslan, Ö. (2012). Rehber Öğretmen Adaylarının Özel Eğitimde Psikolojik Danışma ve Rehberliğe İlişkin Özyeterlik Algıları. *Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31, 137-148.

EK-1

Sınıf Öğretmeni Adaylarına Yönelik Çevre Eğitimi Öz-Yeterlik Algı Ölçeği

Değerli öğretmen adayı;

Sınıf öğretmeni adaylarının çevre eğitimine yönelik öz-yeterliklerinin belirlenmesi amacıyla yönelik yürütülen çalışma kapsamında, bu anket aracılığıyla görüşlerinizin alınmasına ihtiyaç duyulmuştur. Anket iki bölümden oluşmaktadır. Anketten elde edilecek bilgiler sadece bu araştırma için kullanılacak olup bilgileriniz hiçbir kişi veya kurumla paylaşılmayacaktır. Birinci bölüm kişisel bilgilerden ikinci bölüm ise çevre eğitimine yönelik öz-yeterlik ifadelerinden oluşmaktadır. İşaretlemelerinizi (X) şeklinde belirtiniz.

1. Bölüm: Kişisel Bilgiler

Sınıfınız	1. Sınıf	☐	2. Sınıf	☐
Cinsiyetiniz	Erkek	☐	Kadın	☐
Geçmişte Yaşadığınız Yerleşim Birimi	Kırsal	☐	Şehir	☐
Çevre Eğitimi Dersi Aldınız mı?	Evet	☐	Hayır	☐

2. Bölüm: Çevre Eğitimine Yönelik Öz-yeterlik Ölçeği

Öz-yeterlik algı ifadeleri;	Tamamen		Biraz		Hiç	
	Katılıyorum	Katılıyorum	Katılıyorum	Katılıyorum	Katılıyorum	Katılıyorum
1. Çevre ile kavramsal bilgilerimin pek çok arkadaşımın iyi olduğunu düşünüyorum.						
2. Vereceğim çevre eğitiminden sonra, öğrencilerimin çevreye zarar veren arkadaşlarını uyaracaktır.						
3. Çevre ile her türlü deneyi yapmak benim için basittir.						
4. Çevre ile ilgili kavramları etkili bir biçimde öğretebilecek kadar iyi biliyorum.						
5. Çevre ile ilgili soruları bilimsel boyutta cevaplayabileceğim inancındayım.						
6. Öğrencileri çevre konularına nasıl yönlendireceğimi bilmiyorum.						
7. Çevre ile ilgili birçok deneyin yöntem bölümünü bilirim.						
8. Öğrencilerin çevre konu konularındaki başarılarından sınıf öğretmeni sorumludur.						

9. Anlamadığım bir çevre konusunu öğrenmek için kimlerden yardım alabileceğimi bilmiyorum.					
10. Çevre konularında geçen bilimsel terimleri iyi bildiğime inanıyorum.					
11. Vereceğim çevre eğitiminden sonra, öğrencilerim çevre duyarlı olumlu davranışlar geliştirir.					
12. Çevre konularına karşı öğrencinin ilgisinin nasıl çekileceğini bilmiyorum.					
13. Öğrencilerin Türkiye'deki çevre problemlerini öğrenmesinden sınıf öğretmeni sorumludur.					
14. Öğrencilerin çevre konuları ile ilgili deneyleri yapabilmesinden sınıf öğretmenleri sorumludur.					
15. Vereceğim çevre eğitiminden sonra öğrencilerim dünyadaki çevre olaylarını bilinçli bir şekilde takip edebilir.					

The Investigation of Primary School Teacher Candidates' Efficacy Perception of Environmental Education

Filiz Zayimoğlu Öztürk, Talip Öztürk[†] and Alper Şahin

Ordu University, Turkey

Received: 12.08.2015 - Revised: 04.11.2015 - Accepted: 09.11.2015

Summary

Problem Statement: Human is the living-creature who has the ability of thinking and the questioning. Human-being should always remember that its behaviors are considerably connected to the environment. The environment is always integrated to the human behaviors. But in the present time, human beings mostly don't ignore the environmental destruction happened around them. One of the most important things is that the importance of this topic should be raised through educational processes. Teachers are also responsible for this; so it is crucial that the teachers and teacher candidates possess the efficacy perception of environmental education. The efficacy of subject area of the teachers stems from teachers knowledge basic. So, within the environmental education it is crucial to teach the need for the protecting environment to the teachers and the teacher candidates.

Purpose of the Study: The aim of this study is to investigate the environment education efficacy levels of primary school teacher candidates. According to this, rather that investigating the teacher candidates' pedagogical efficacy skills, it is aimed to research on their environmental education efficacy.

Method: The study is a descriptive one. The descriptive studies are generally done to set forth the current situation of something, doing evaluations according to the situations, and the reveal the correlations between the facts. The actual purpose of these kinds of researches aims to interpret the situation in detail. The study consists of the teacher candidates who are bachelor students in Ordu University, Faculty of Education, Primary School Teacher Education Department in 2014-2015 education year. The data gathering tool

[†]Corresponding Author: Phone: +90 452 2265200, Fax: +90 452 2265246,

E-mail: ozturk_talip@hotmail.com

ISSN: 2146-7811, ©2015 doi:10.17539/aej.49702

is applied to all students of this department. Students are distributed as; 49 women and 23 men; 45 freshmen and 27 sophomore; 54 raised in urban and 18 raised in rural areas.

Findings and Discussions: When the students who take environmental education course and who don't compared with the independent samples t test- it was found that they do not differ statistically. When the female and male students compared with the independent samples t test- it was found that they do differ statistically. Male students are found to have higher efficacy level about the point. Another finding is that urban and rural area raised students statistically don't differ from each other. But rural area raised students' level of environmental education efficacy found to be a little bit higher than urban raised groups.

Conclusions and Recommendations: According to the findings and conclusion, it is recommended that; the teachers who teach environmental education should have a complete environmental conscious, and it should be taken into consideration in the universities. Environment education contented courses should be more practical and the course hours should be extended.

Keywords: Environmental Education, Efficacy Perception, Primary School Teacher Candidates